

105557

uttrafiken

jämt att hålla vårt land utan-
och självständighet. Stödd av
vilja den nationella bered-
uttryck i anslutningen till det
gen hittills kunnat lösa denna
öst så länge oron i världen icke
ngt det är möjligt att bereda
i militära beredskapstjänsten
akthållningen måste alltså
ndre vikt att upprätthålla den
slutsamhet, som skänker vårt
a. De tendenser till misströs-
som kunnat spåras och som
te hållas tillbaka. Vårt liv och
roende av vår egen vilja och

vårt land fredat från krigets
i den nationella beredskapen
har lande har omsorgen om
städse kommit i främsta rum-
mat ses från det allmänna
de de nordiska broderfol-
k u de konflikter, i vilka
a. Ifråga om Finland har jag
indlande. Beträffande Norge
pågick inskränkningar i tran-
leverans eller transitering av
dera av de i Norge stridande

*Per Albi Haussou, Svensk
hållning i handling*

Läget har nu blivit ett annat. Viktigast ur vår synpunkt är att striderna mellan Tyskland och Norge upphört. Men även det europeiska läget i stort har i grund förändrats under de senaste veckorna. Det är klart att vi i vårt land icke kan bortse från den händelseutveckling, som innebär, att sju europeiska länder helt eller delvis ockuperats och att Frankrike ingått vapenstillstånd.

Såsom redan i korthet blivit genom pressen meddelat, har regeringen i nuvarande läge ansett sig böra låta varor av olika slag transiteras med tillämpning av gällande föreskrifter om licensgivning etc. Vidare har regeringen tillmötesgått önskemålet, att tysk militär, huvudsakligen soldater, i viss utsträckning skall få resa genom vårt land till hemlandet från Norge och eventuellt återvända dit. Såsom redan meddelats, sker genomresan i särskilda vagnar utan vapen och överhuvud under sådana former att några svårigheter eller olägenheter ej böra uppkomma. För vårt vidkommande förlitar jag mig på den disciplin vårt folk visat under dessa svåra tider. Det är uppenbart, att denna resetrafik ej är av någon avgörande betydelse för vare sig läget i Norge eller det stora krigets utveckling.

Efter fientligheternas upphörande i Norge har det också helt naturligt framstått såsom en nödvändighet att i den mån det är möjligt återgå till normala förbindelser beträffande handel och samfärdsel. Det är för vårt broderfolk angeläget att åter kunna komma i kontakt med yttrevärlden på de vägar, som i nuvarande avspärningstider stå till buds. I dagarna har det också lyckats att åstadkomma provisoriska överenskommelser som möjliggöra handelsutbytets återupptagande.

Utöver vad nu sagts finner jag icke lämpligt att uttala mig i denna sak. Det behöver väl icke sägas att regeringen nu som tidigare träffat sitt avgörande efter noggrann prövning och med Sveriges väl för ögonen. Jag är förvissad om att vi skola finna förståelse och gillande hos det stora flertalet av vårt folk. Vi taga med jämnmod det ogillande, som är att emotse från samma håll, där man tidigare givit oss råd, vars oklokhets nu är för alla uppenbar.

(Ludvika, 7 juli 1940)